

ACADEMIA CAȚAVENCU - 9 ianuarie 2008

Presedintele IICCR, Marius Oprea, intervievat de Academia Catavencu

MARIUS OPREA: "Orice om sănătos la cap trebuie să aibă ceva cu comuniștii!"

Consilier al prim-ministrului pe probleme de securitate, membru al Comisiei "Tismăneanu", președinte al Institutului de Investigare a Crimelor Comunismului din România, Marius Oprea este de profesie anticomunist. Fișa lui de post: tînărul vînător de comuniști.

Sesizări penale pentru 300 de foști comuniști

Reporter: Ai ce ai cu comuniștii!

Marius Oprea: Orice om sănătos la cap trebuie să aibă ceva cu comuniștii!

Rep.: Cu tata, cu mama, ce să ai?

M.O.: Gîndește-te cîți ani din viață ne-au mîncat!

Rep.: Lumea e pe imobiliare, pe Bursă!

M.O.: E drept, această luptă poate fi considerată lupta împotriva părinților noștri. Cum poți să accepți un om dacă el nici măcar nu-și cere scuze pentru ceea ce a făcut? Or, noi sîntem în situația în care eu nu știu să fi venit vreun securist, vreun comunist și să spună: "Am dus o viață de rahat, toată viața mea am dat cu bastonul în oameni nevinovați".

Rep.: În loc să stai îngropat în crimele comuniștilor, bagi un ban în pămînturi, în imobiliare.

M.O.: Nu am talentul ăsta, din păcate! Sînt cel mai comunist dintre capitaliști. Am observat ce se întîmplă: comunismul s-a privatizat. Ideologia a dispărut, unitatea partidului a dispărut, dar foștii comuniști, securiști cultivă aceleași idei în straturile adînci ale societății, în familiile lor. Sînt în bănci, în imobiliare, în afacerile profitabile. Dai deoparte poleiala asta a societății și dai de un securist, dai de o conservă. Strîngînd tot mai multe date pe tema asta, din domeniul comunismului, am senzația că ne îmbolnăvim de teoria conspirației. Lupta împotriva comunismului trebuie dusă pînă la capăt, mai ales acum, cînd avem Raportul "Tismăneanu". Recomandările Comisiei sînt clare, iar Institutul continuă investigațiile Raportului "Tismăneanu", caută soluții pentru despăgubirea în cadre legale a victimelor comunismului.

Rep.: Ați descoperit ceva în plus?

M.O.: Oho! Am făcut sesizări penale în legătură cu peste 300 de persoane. Unde-i găsim, documentăm ceea ce a săvîrșit omul în numele comunismului și mergem la Parchetul

Militar, fiindcă majoritatea sînt foste cadre militare. Caz recent, cei care l-au ajutat pe Carlos Șacalul în operațiunea împotriva Europei Libere. Aici e vorba de cinci foști diplomați. Am cerut detalii de la SRI, SIE, Ministerul de Externe. Culmea este, uite cazul lui Ion Constantin, că acești oameni nu există. Or, Ticu Dumitrescu și cu mine am fost întîmpinați la scara avionului de diplomatul Ion Constantin, la Varșovia. Ei au fost expulzați pentru terorism din Bonn, după operațiunea lui Carlos. Nu au fost arestați fiindcă aveau imunitate diplomatică. Unde-i găsești acum? Unul, Mihoc, este la British Petroleum. Serviciile de aici ne-au spus că nu există, fiindcă ei au fost păstrați ca ofițeri acoperiți. Au fost tolerați chiar de către serviciile de acum, deși ei au fost expulzați.

Rep.: Acum sînt onorabili.

M.O.: Da. Am întîlnit la multe reprezentanțe comerciale securiști după Revoluție. Păi, ei țineau în mîna tot Comerțul Exterior al țării. Ei știau și știu în ce conturi mergea plus-produsul. Ei au știut la cine să apeleze spre a-și deschide afacerile de după Revoluție. Cei din Occident la ei au apelat, e și firesc, pe ei îi cunoșteau. "Dezgropăm morții"

Rep.: În rest?

M.O.: În rest, unele lucruri sînt amuzante, altele tragice. Să încep cu cele tragice. Mergem, în baza informațiilor noastre, să dezgropăm morți, să descoperim unchi, frați îngropați după execuții sumare. Ne-am trezit o dată cu o băbuță de peste 80 de ani care ne spunea cu lacrimi șiroind pe față că ăla e fratele ei Vasile, împușcat la 17 ani. Astea sînt scenele și astea sînt produsul unei chestii logice indicate de Parchet. Nu puteți vorbi de crimă dacă nu aveți proba materială a crimei, mortul. Bun, vreți morți? Am început în baza informațiilor să căutăm. Am angajat un arheolog, profesionist în necropole, solicităm un medic legist și un procuror, deci avînd toate procedurile îndeplinite, și dezgropăm morți, îi dezgropăm pe acești anonimi, nu? Anonimi care vorbesc de dincolo de mormînt. Nimeni nu s-a gîndit la tragedia acestor oameni simpli, ridicați în toiul nopții de acasă și împușcați la capul satului fără judecată. Familiile lor după aceea s-au risipit, au trăit coșmarul cunoscut. L-au lichidat pe tata, mama a fost trimisă la Canal, copiii băgați în orfeline. Mii și mii de cazuri din astea.

Rep.: De ce i-au împușcat?

M.O.: Cel mai recent caz, cel din Bistrița, au fost împușcați în mod absurd: s-au sustras prezentării la serviciul militar. Au fost chemați înainte de Anul Nou și au zis că vor să facă Crăciunul și Paștele și se duc. Doi puștani. Și au trăit pe la sfînă. Cînd au coborît cu oile, un consătean, un puștan ca ei, i-a turnat. Puștanul turnător a făcut parte din plutonul de execuție. El, cică, l-ar fi împușcat pe acel Vasile de care am povestit, Vasile neavînd altă vină decît că i-a adăpostit pe prietenii chemați la armată. Astea sînt poveștile și e straniu și trist cum ele sînt considerate prescrise ca fiind unele ordinare. Or, crimele astea multe, nu izolate și întîmplătoare, pot fi considerate drept crime împotriva omenirii, săvîrșite pe timp de pace de o armată, fără o rațiune penală, fără judecată. Nu le plăceau

ochișorii tăi. Ce să mai spun de colectivizare... În sate nu se stătea la coadă ca să-ți pre-dai pământul, au fost sate în pragul revoltei puse la respect prin execuție.

Rep.: Procurorii merg mai degrabă după Elodia, prin funduri de rîpă, decît după tine să scoți ciolanele unui anticomunist.

M.O.: Cu banii folosiți pentru găsierea Elodiei, toți urmașii celor executați ar fi avut o pensie onorabilă pe un an de zile. Sînt și părți amuzante... și ceea ce mă reconfortează este faptul că avem, aici la institut, o echipă tînă... "Europa vrea să știe cu cine are de a face"

Rep.: Te împușcă comuniștii, dacă-i răscolești, oricîți tineri ai avea în jur.

M.O.: Mă bazez pe faptul că, pînă și cînd a fost interesul mare al lui Ceaușescu în distrugerea Europei Libere, securiștii nu au acționat în mod direct. L-au trimis pe "Laurențiu" Stolnici să facă o hartă... Chiar și după ce au avut toate datele nu au acționat direct. Bun, cînd te cheamă la ei acasă acționează altfel. Mă bazez însă la fel de mult pe faptul că sînt mai cunoscut în străinătate decît aici. Se acreditează ideea că Europa nu mai e interesată de problema asta a comunismului. Fals! Demersurile Institutului sînt privite cu mare interes și sînt așteptate rezultatele.

Rep.: Chiar? Europa pune stegulețe pe APIA, pe Justiție, dar morții aștia par a fi a doua oară îngropați de Europa.

M.O.: Dacă noi nu discutăm cît ar trebui, nu înseamnă că preocuparea lor nu există. Europa vrea să știe cu cine discută, e derutant să consideri un român onorabil și apoi să fie dat în vileag ca un turnător de duzină. Privește cazul Stolojan. El numai la popularii lui Boc putea merge. Chiar așa, contabilul conturilor lui Ceaușescu, mare liberal, în grupul liberal al Parlamentului European?

Rep.: Cum e povestea Stolnici?

M.O.: Jalnică. Stolnici a luat poziție pe site-ul Academiei Române și a declarat că Georgescu și N.C. Munteanu sînt "agenții Securității noastre", adică ai Securității lui. Academia Română a pus pe site-ul ei, este civilmente responsabilă.

Rep.: N.C. Munteanu, cinci secunde, a greșit și el?

M.O.: Păi, raportările lui N.C. Munteanu sînt false. Vărul lui i-a făcut dosar fals. Tot dosarul este fals. E unul făcut la normă. Vărul lui, lucrătorul Securității care i-a făcut dosarul, a declarat singur asta. "Tăriceanu bea ceai de fructe și hotărăște repede"

Rep.: De ce ești pe lîngă Tăriceanu și nu pe lîngă Băsescu?

M.O.: Chiar dacă a ținut spatele Raportului "Tismăneanu", Băsescu rămîne un om al sistemului.

Rep.: De ce a făcut-o?

M.O.: Din rațiuni politice. Toată inteligența română a trecut de partea lui. De ce? Eu am fost de trei ori la Cotroceni pentru a-l determina să facă acest pas. Mi se transmitea prin Claudiu Săftoiu că președintele Băsescu nu e interesat de așa ceva, fiindcă "el a dus-o bine sub comunism, avea blugi, bani, casete video". Ceea ce spun e un citat. Martorul meu este Radu Ioanid de la Muzeul Holocaustului. După ce am auzit acest răspuns, am mers la Tăriceanu. Prim-ministrul a fost convins în două minute. "De ce v-ați decis așa repede?", l-am întrebat. "Bă, Mariuse, nici membru de partid nu am apucat să fiu."

Rep.: Ta-su vitreg a turnat.

M.O.: Habar nu a avut ce a făcut ta-su vitreg și nu-l putem judeca pe el pentru ce a făcut ta-su vitreg.

Rep.: Băsescu nu are.

M.O.: Băsescu și Iliescu fac parte din aceeași categorie ciudată de personaje politice. Ei nu par îngrijorați de ștergerea trecutului lor de către cineva.

Rep.: De ce ești veninos cu Băsescu?

M.O.: Cum să nu fiu? Băsescu a avut dosar. Dovada? Procesul-verbal prin care se transferă acesta dintr-o parte în alta. Un om căruia i-a dispărut dosarul poate fi descoperit după documente auxiliare, documente ce pot fi găsite în dosarele altora. Nu cred în schimbările radicale, în schimbarea unui om, chiar dacă Băsescu a citit Raportul "Tismăneanu". Eu cred în povestea aia cu lupul, blana și năravul. Cred că momentul în care a înțeles forța publică a demersului anticomunist a fost huiduia aplicată la CNSAS. Băsescu venise să-l susțină pe Turianu. Turianu? El este omul care a băgat în lege sintagma "poliție politică", sintagmă care creează atâtea probleme. "Poliție politică? Nu! Abuzuri contra drepturilor omului"

Versiunea audio – pe www.catavencu.ro.

Integral in Academia Catavencu